

A Eşler arasındaki ilişkiler (Koloseliler 3:18-19)

v Aynı zamanda yazılmış olan Koloseliler ve Efesliler mektupları, eşler hakkında benzer (ve birbirini tamamlayan) öğütler içerir (Kol. 3:18-19; Ef. 5:21-33).

— Eşler kocalarına itaat etmelidir (Kol. 3:18; Ef. 5:22-24)

(1) Bu itaat karşılıklı itaat içinde olmalıdır (Ef. 5:21) ve “Rab'be yakışır şekilde” olmalıdır.

— Kocalar eşlerini sevmelidir (Kol. 3:19; Ef. 5:28)

(1) Mesih'in bizi sevdiği gibi onları da sevmelidirler (Efesliler 5:25)

(2) Kendi iyiliklerinden sorumludurlar (Efesliler 5:29)

(3) “Sert” olmamalıdırlar (onları üzmemeli, sert veya şiddetli davranmamalı, zorba olmamalıdırlar)

v Her iki eş de bir takım olarak çalışmalı, birbirleriyle istişare etmeli ve kararları oybirliğiyle almalı, koca ise ailenin ideal lideri olmalıdır. Her biri daima diğerinin iyiliğini aramalıdır.

B Ebeveynler ve çocuklar arasındaki ilişkiler (Koloseliler 3:20-21)

v Günümüz toplumunda, “ebeveynler” kelimesi hem yerleşik evliliklere hem de tek ebeveynli ailelere uygulanmalıdır. Pavlus'a göre, sağlıklı bir ilişki sadece ebeveynlerin değil, çocukların da sorumluluğundadır.

— Oğulların ve kızların sorumlulukları (Kol. 3:20; Ef. 6:1-3)

(1) Çocukların itaat etmesi isteğe bağlı değildir

(2) Bu itaat, dördüncü emre dayanır

(3) Ayrıca, itaatin kendi ödülü vardır

— Ebeveynlerin sorumlulukları (Kol. 3:21; Ef. 6:4)

(1) Onları cesaretlerini kırmamak için, sinirlendirmeden ve kızdırmadan eğitin

(2) Sabırsız ve kaprisli davranarak onları kızdırmayın

(3) Onları Tanrı'nın yollarında eğitin (Yasa'nın Tekrarı 6:6-7; Süleyman'ın Özdeyişleri 22:6)

v Sabah ve/veya akşam aile ibadeti, çocuklarımızın Tanrı'yı öğrenmeleri ve sonsuz yaşam için kararlar almaları açısından önemlidir. Ve unutmayalım ki, bizim örneğimiz çocuklarımız için en büyük eğitimcidir.

C Patronlar ve çalışanlar arasındaki ilişkiler (Koloseliler 3:22-25; 4:1)

v Pavlus'un zamanında var olan hizmetkarlık ilişkisi, ne yazık ki bugün hala var olan kölelik türleriyle pek ilgisi yoktur. Bu nedenle, bu öğüdü patron/ast ilişkisi bağlamında anlamalıyız.

— Astların davranışları (Kol. 3:22-25; Ef. 6:5-8)

(1) Kimse izlemiyor olsa bile her zaman elinden gelenin en iyisini yap

(2) İşinde mükemmelliği hedefle, sanki bunu Tanrı için yapıyormuşsun gibi

(3) Haklı bir azarlama varsa kabul et

(4) İyi işler karşılığını verir

(5) Kötü bir patron, bizi astlık konumundan muaf tutmaz (1P 2:18)

— Patronların davranışları (Kol. 4:1; Ef. 6:9)

(1) Adalet ve doğrulukla liderlik etmek

(2) Tehditler veya kaprisli talepler kullanmamak

(3) Her patronun üzerinde, kendisine hesap vereceği bir Patron vardır

v Hepimiz, patronlar veya astlar, O'na hizmet ettiğimiz için Mesih'in hizmetkarları (köleleri)yız.

D Kilisedeki İlişkiler (Koloseliler 4:2-4)

v “Doğru kişinin etkili duası güçlü ve etkilidir” (Yakup 5:16 NIV) çünkü “birbirimiz için dua etmemiz” istenir.

v Pavlus, sabah ve akşam dualarının ötesinde, her zaman dua etmemizi önerir (Kol. 4:2; Ef. 6:18; 1. Sel. 5:17). Nehemya'nın kralın önünde sessizce dua ettiği gibi (Neh. 2:4), biz de her yerde ve her durumda dua etme ayrıcalığına sahibiz.

v Dahası, Kutsal Ruh'un dualarımızı etkili hale getirmek için dönüştüreceğine dair güvenceye sahibiz (Romalılar 8:26).

v Pavlus, müjdeyi duyuranlar için dua etmemizi özellikle ister (Koloseliler 4:3-4; Efesliler 6:19). Vaizin müjdeleme konusunda az ya da çok deneyimi olması önemli değildir; kimse bu iş için yeterli değildir. Pavlus kendisi dua etmekle kalmadı, kardeşlerden de onun için dua etmelerini istedi, böylece sözleri doğru olsun diye.

E İnanmayanlarla ilişkiler (Koloseliler 4:5-6)

v Büyük avantajlarımız var: İsa'nın bizim için yaptıklarını öğrendik, kabul ettik ve kurtuluş güvencesine sahibiz.

v Bunu biliyoruz çünkü biri bize söyledi. Aynı şekilde, biz de bunu başkalarıyla paylaşmalıyız. Pavlus, henüz İsa'yı tanımayan “dışarıdakiler” ile nasıl ilişki kurmamız gerektiğini söylüyor (Koloseliler 4:5-6)?

— Bilgelikle. Henüz İsa'yı tanımayanlarla ilişkilerimizde “gökten gelen bilgelik”e (Yakup 3:17) ihtiyacımız var.

— Nazik sözlerle. Sözlerimiz her zaman nazik olmalı ki, bizi zevkle dinlesinler.

— “Tuzla tatlandırılmış” sözlerle. Konuşma, kişiye ve çevresine uygun ve uyumlu olmalıdır.

— Her kişiye uygun şekilde yanıt vermek. Her kişi farklı olduğu için, Kutsal Ruh her durumda nasıl yanıt vermemiz gerektiğini bize gösterecektir.